

איך מאחים קרעים

של בלון

שהתפוצץ ברעש?

תליכוד

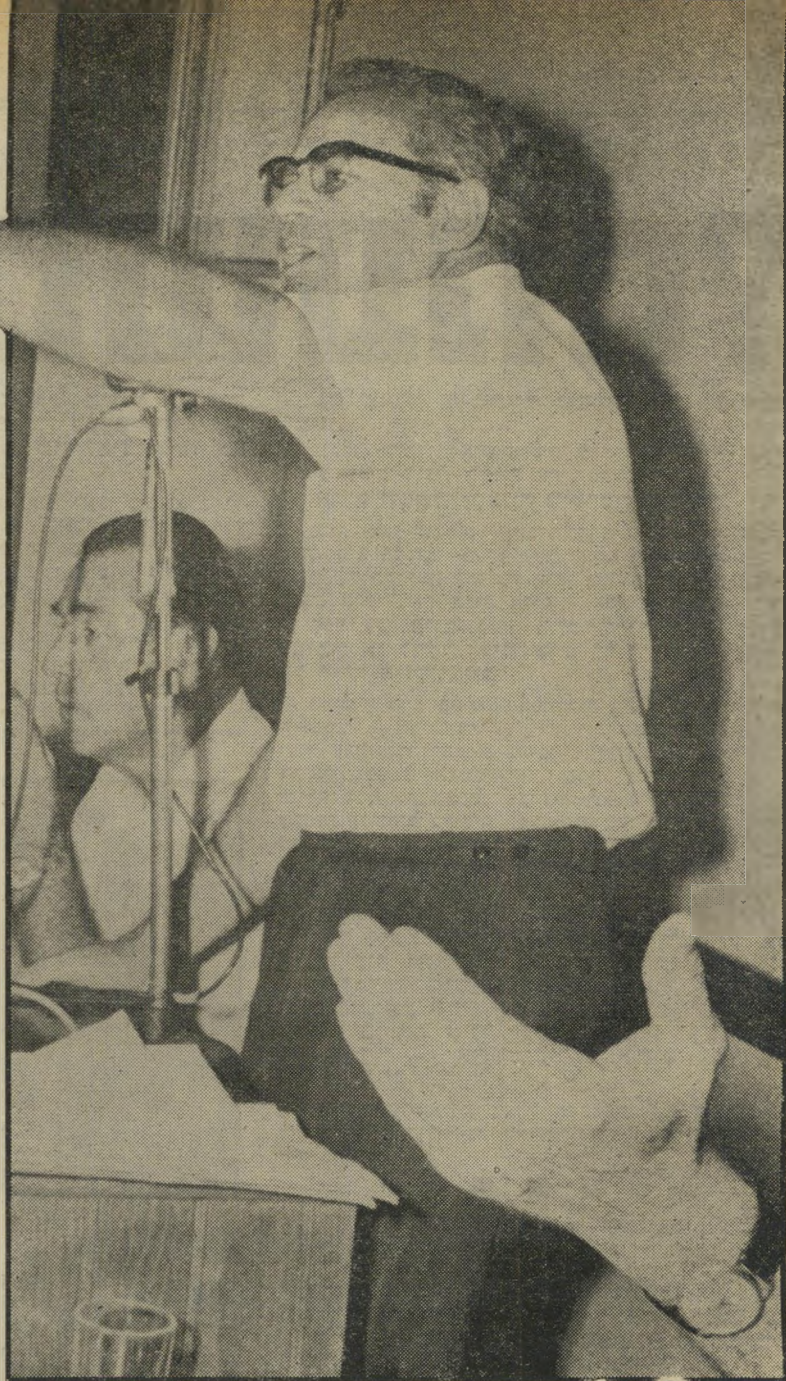
73'

מקום ה-38, תבע המרכז החופשי בצורה אולטימטיבית את המקומות 6-16-29-35 ו-40 ברשימה. כלומר: שלושה מקומות בטוחים אם תקבל רשימת הליכוד את אותו מיספר המנדטים שיש למרכיביה בכנסת הנוכחית, וחמישה מקומות אם תקבל עד 40 מנדטים — שהוא גבול החלומות הוורודים ביותר גם של האופטימיסטים המושבעים ביותר בגח"ל. במילים אחרות: תמיר תבע להשוות את מעמד סיעתו למישקלה של סיעת הרשימה הממלכתית עד המקום ה-31, ולעבור אותה במיספר המנדטים עד המקום ה-40. שני חלקי גח"ל התנגדו לדרישה זו בצורה תקיפה ביותר, דבר שהביא לפיצוץ המשאומתן, ולאומי פרישה של האלר-פיים עזר וייצמן ואריק שרון.

תחושות של

סלידה

אולם, ההתמקחות על הכיסאות היתה רק ביטוי לתהום עמוקה הרבה יותר הפעורה בין המיועדים להתלכד, גם אנשי חרות בגח"ל וגם אנשי המרכז החופשי נקרעו בין שתי מגמות סותרות. בעוד שמצד אחד היו להם אינטרסים ברורים להתלכד, פעלו בתוכם מעצורים שמנעו מהם להתפשר ולהגיע לליכוד.

נפש חצויה

שמואל תמיר, האיש שבגלל שינאתם האישית של מנהיגי גח"ל אליו, פוצץ המשאומתן על ליכוד הימין. כאשר פוצץ רעיון הליכוד, נראה היה שדווקא תמיר שמח על כך יותר מכל האחרים.

ראשון מפוצלי האישיות היה מנהיג חרות מנחם בגין. לבגין היה נוח מאוד להופיע בבחירות הקרובות בראש מחנה גדול, כשמאחוריו אלופי צה"ל מפורסמים, וכשהוא מואר באור של המנהיג הסולח, המאחד וחסר הפניות. אולם, מצד שני קיננה בבגין חרדה נוראה מפני האפשרות שמאחורי גבו מתגבשת בתוך מחנהו שלו קואליציה של רודפי כיסאות ורודפי כסף, העלולים להשאירו תוך זמן קצר במיעוט

"פיצוץ!" נהגים לצעוק בקולות קולות, חבלני צה"ל אחרי שהם מפעילים חומרי-נפץ או מטעני חבלה. כדי שהעומדים בתחום הסכנה יתפסו מחסה וימנעו מפגיעות.

"פוצץ!" צעקו השבוע גם השותפים למגעים על הקמת הליכוד הימני, אחרי שהתמקחות ביניהם על חלוקת הכיסאות בכנסת השמינית, הגיעה למבוי סתום. אלא שצעקתם של המיועדים להתלכד, לא היתה צעקת אוזרה או זעקת שבר, היתה בה הרבה יותר משמץ של צהלה. גם ראשי גח"ל וגם מנהיגי המרכז החופשי, נשמו לרווחה כאשר יכלו להשתחרר מן הליכוד אליו הלכו כמי שקפאם השד, ומה עוד שכל אחד מהם יכול היה להצביע על שותפו להתמקחות כעל האחראי לפיצוץ. כאשר שכב הליכוד המיועד בתחילת השבוע גוסס על שולחן הניתוחים, נעשה מאמץ אחרון להחיותו. שעה שכל מקימי הליכוד כבר פרשו לפינותיהם והתאבלו בשימחה רבה על מותו, עדיין ניסה יום הרעיון, האלוף (מיל), אריק שרון, להחיות את הבר-מינן בעזרת הנשמה מלא-כותית, עיסויי לב ואימי נטישה.

"מעולם לא התמיצה חבורת אנשים הזדמנות כה גדולה!" טען אריק שרון בר-הט. לא רק לו, אלא למרביתו של הציבור, אפילו זה המסתייג ממיפלגות המערך הימני ומתנגד להן, נראה מוזר כי רעיון הליכוד פוצץ בגלל מאבק על מנדט אחד בכנסת הבאה.

על מה היה נטוש הוויכוח שהביא לפי-צוץ הגדול?

לכאורה הוא נסב כולו על סדר הצבת המועמדים ברשימה המלוכדת לכנסת. ב"עוד שגח"ל היתה מוכנה להציע למרכז החופשי שני מנדטים בלבד עד המקום ה-31, את המקום ה-32 ברשימה ואת ה-

מי יצחק האחרון

תמיר לבין יו"ר הנהלת המיפלגה

(ראשון מימין), באחד המגעים הרבים שערך אריק השבוע כדי לאחות מחדש את קרעי הליכוד. הצעיר המזוקן ליד שמואל תמיר, הוא איש אמונו, הפרקליט-המלחין עקיבא נון.

אריק שרון (שני מימין) מנסה לתווך בין שמואל אבליך (הליברלי) שמחה